

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117211542
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:6117211542.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: ORVITAS, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, ul. Obrancov mieru č. 1803, IČO: 44 453 493, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Kováčik Legal, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, ul. Radlinského č. 1729, IČO: 47 238 429, proti žalovanej: O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., Z. č. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Sitarčíkom, advokátom so sídlom U., ul. W. C. č. XX, U., o zaplatenie sumy 1.116 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6Csp/45/2017-139 zo dňa 14. septembra 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Vo výroku II. zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 6Csp/45/2017-139 zo dňa 14.09.2017 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 976,50 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 395,25 eur od 21.07.2016 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 395,25 eur od 21.08.2016 do zaplatenia a s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 186 eur od 06.10.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 74,78 % (výrok III.).

Na základe zisteného skutkového a právneho stavu veci konštatoval, že žaloba žalobcu je v podstatnej časti dôvodná. Medzi stranami sporu do 31.08.2017 existoval nájomný vzťah založený nájomnou zmluvou zo 14.10.2013 v znení dodatku č. 1. V zmysle ust. § 671 ods. 1 v spojení s § 696 Občianskeho zákonníka žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi nájomné a úhradu za plnenia spojené s užívaním bytu vo výške podľa zmluvy, t.j. 465 eur v dohodnutej lehote, t.j. do 20. dňa kalendárneho mesiaca vopred. Pokiaľ potom žalovaná nepreukázala, že žalované nájomné (415 eur) a zálohu na elektrickú energiu (50 eur) za mesiac júl a august 2016 zaplatila, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy 930 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.07.2016 do zaplatenia zo sumy 465 eur a od 21.08.2016 do zaplatenia taktiež zo sumy 465 eur. Za obdobie od 01.09.2016 do 15.09.2016 žalobcovi vznikol nárok na bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka vo výške, ktorá je ekvivalentná nájomnému, ktoré bolo dohodnuté v nájomnej zmluve zo dňa 14.10.2013, ktorého výška ostala zachovaná až do skončenia nájmu. Táto suma najlepšie vystihuje obvyklý nájom na danom mieste a v danom čase, ako aj špecifické vlastnosti predmetu nájmu. Nakoľko mesačná úhrada bola dohodnutá vo výške 465 eur, na jeden kalendárny deň pripadá suma 15,29 eur (465 eur x 12 mesiacov:365 dní), na obdobie od 01.09.2016 do 15.09.2016 tak pripadá suma 29,35 eur. Žalobca však uplatňoval sumu 186 eur. Žalovaná v odpore tvrdila, že má skutočný nedoplatok nájmu len vo výške 276 eur, pričom k odporu priložila svoj list, v ktorom uvádza, že pokiaľ ide o faktúru č. 2016037 (júl), tak uhradila dňa 13.08.2016 sumu 400 eur a pokiaľ ide o faktúru č. 2016045 (august), uhradila dňa 13.08.2016 sumu 304 eur, teda má doplatiť za august 96 eur s tým, že platbu 186 eur za september (186 eur) zaplatí v najbližších

dňoch. Túto obranu žalovanej súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Súčasne je z nej zrejmé, že žalovaná potvrdila tvrdenie žalobcu, že faktúru č. 2016055, ktorou jej bol účtovaný „nájom“ za september v sume 186 eur, nezaplatila. Nakoľko túto sumu nezaplatila ani do vyhlásenia rozsudku, súd ju zaviazal na jej zaplatenie titulom bezdôvodného obohatenia, keď pokiaľ ide o jeho výšku, bol súd viazaný žalobou. K tejto sume súd priznal úrok z omeškania až počnúc dňom 06.10.2016 a nie, ako žiadal žalobca, počnúc dňom 13.09.2016, nakoľko nárok na bezdôvodné obohatenie je splatný až na základe výzvy. Keďže z vykonaného dokazovania nevyplýva presný dátum doručenia faktúry na sumu 186 eur žalovanej, pričom táto ju nepochybne obdržala pred spísaním svojho listu dňa 05.10.2016, súd žalobcovi priznal úrok z omeškania až dňom 06.10.2016. Pokiaľ ide o sumu 465 eur za mesiac júl 2016 a sumu 465 eur za mesiac august, súd neuznal obranu žalovanej, že úhradu za júl v sume 400 eur a úhradu za august v sume 304 eur vykonala v rámci platby zo dňa 13.08.2016 v sume 1.104,56 eur (č.l. 48 spisu). Z účtovaného dokladu na č.l. 100 spisu vyplýva, že suma 1.104,56 eur predstavuje nedoplatky na faktúrach, ktoré sa netýkajú predmetu konania a ktorých splatnosť bola v čase od 28.01.2016 do 15.06.2016. Toto korešponduje s obsahom listu zo dňa 27.07.2016 (č.l. 101 spisu), v ktorom žalovaná prijala návrh žalobcu, že mu do 13.08.2016 zaplatí sumu 2.034,56 eur. Suma 2.034,56 eur zodpovedá súčtu ňou zaplatenej sumy dňa 13.08.2016 vo výške 1.104,56 eur (ktorá, ako bolo vyššie uvedené, predstavuje nedoplatky na faktúrach za obdobie od januára do júna 2016) a sumy 930 eur zodpovedajúcej dvom mesačným úhradám za byt (2x 465 eur) práve do konca (v danom liste dohodnutého) nájmu (31.08.2016). Pokiaľ však ide o obranu žalovanej, ktorá tvrdila, že jej vznikol nárok na primeranú zľavu z nájomného, túto súd vyhodnotil ako dôvodnú. Žalovaná tvrdila, že v spálni mala dlhodobu pleseň, pričom svedok S. T., ktorý vo svojej výpovedi existenciu plesne na stenách bytu potvrdil. Plesne nepochybne predstavuje závalu na byte, ktorá, aj keď možno nie podstatne (resp. v danom prípade to nebolo preukázané), ale nepochybne po dlhší čas zhoršuje užívanie bytu (napr. je pochopiteľné, ak žalovaná minimalizovala prítomnosť svojich detí v tejto miestnosti, keď tieto boli vo veku 2 a 6 rokov - č.l. 27 spisu). Žalobca potvrdil, že žalovaná ho na túto závalu upozornila, avšak bránil sa tým, že mu neumožnila za účelom preverenia tejto skutočnosti vstup do bytu. V danom prípade mal však postupovať tak, ako bolo dohodnuté v nájomnej zmluve, teda vstúpiť do bytu po predchádzajúcom dohovore so žalovanou (čl. IX písm. A ods. 2, 6 zmluvy). Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že sa na kontrole, ktorú chcel vykonať a ktorú mu žalovaná odmietla z dôvodu, že jej spia deti, by sa so žalovanou vopred dohodol, alebo ju aspoň vopred o plánovanej kontrole oboznámil. V danom prípade žalovaná právo na zľavu uplatnila v rámci vyššie uvedenej prekluzívnej lehoty, pretože tak urobila pred odstránením závalu (plesne), ku ktorému odstráneniu došlo najskôr po jej odsťahovaní sa z bytu (ako to vyplýva z výpovede S. T.). Výšku tejto zľavy určil súd na 15 % z celkovej mesačnej úhrady, t.j. vo výške 69,75 eur, resp. v pomere k nájomnému (415 eur) vo výške cca 16,8 %, a to s ohľadom na závažnosť a rozsah závalu, keď táto závala sa týkala len jednej miestnosti a byt bol trojizbový a išlo o závalu, ktorá úplne neznemožňovala užívanie danej miestnosti. Vzhľadom na uvedené súd žalovanú zaviazal na zaplatenie mesačných úhrad (nájomné, záloha na elektriku) za mesiac júl 2016 v sume 395,25 eur (465 eur - 69,75 eur) a za mesiac august 2016 v sume 395,25 eur (465 eur - 69,75 eur), spolu s úrokom z omeškania. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Úspechy strán tak boli čiastočné a súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Vychádzajúc z tohto ustanovenia zaviazal na náhradu trov konania žalovanú voči žalobcovi v rozsahu jeho tzv. čistého úspechu vo výške 74,78 %. Úspech žalobcu bol v percentuálnom vyjadrení 87,39 %, nakoľko (so stavom úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku) mu boli priznané nároky vo výške 1.029,16 eur, pričom podanou žalobou sa domáhal zaplatenia nárokov (so stavom úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku) vo výške 1.177,64 eur. Úspech žalovanej tak v percentuálnom vyjadrení predstavoval 12,61 %. O konkrétnej výške trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti konečného rozhodnutia vo veci (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu, alebo napadnutý rozsudok zrušiť a žalobu žalobcu zamietnuť.

V prvom rade poukazovala na to, že v odôvodnení uznesenia, ktorým súd zrušil platobný rozkaz sp. zn. 8Up/39/2017 zo dňa 27.04.2017, uvádza, že Okresný súd v Banskej Bystrici vydal dňa 27.04.2017 platobný rozkaz sp. zn. 8Up/39/2017, ktorý je bol doručený dňa 03.05.2017. jedná sa o zmätočné rozhodnutie, nakoľko príslušným súdom pre uvedené konanie je Okresný súd v Dolnom Kubíne a nie Okresný súd v Banskej Bystrici. Napriek tomu voči platobnému rozkazu podala v zákonnej lehote odpor, ktorý riadne odôvodnila.

Ďalej žalovaná mala za to, že prvostupňový súd napriek tomu, že sa na vytýčené pojednávanie na deň 10.08.2017 riadne a včas ospravedlnila žiadala pojednávanie odročiť z dôvodu lekárskeho vyšetrenia v nemocnici v Michalovciach, kde bola objednaná ešte začiatkom mesiaca júl na termín 10.08.2017, vo veci pojednával s odôvodnením, že jej osobná účasť na pojednávaní nie je nevyhnutná a na pojednávaní môže byť zastúpená advokátom. Ust. § 183 na ktoré sa súd odvoláva, nie je možné v danom prípade aplikovať, nakoľko jej osobná účasť na lekárskom vyšetrení je dôležitým dôvodom na ospravedlnenie a v danom prípade nebolo možné spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť, nakoľko sa pojednávania chcela osobne zúčastniť a klásť svedkom otázky a navrhovať v súvislosti s ich výpoveďami dokazovanie. S vykonaným dokazovaním (výsluchom svedkov, konateľa žalobcu a listinami) a s tvrdeniami svedkov žalobcu ona zásadne nesúhlasí a tieto výpovede sú účelové nepravdivé. Vzhľadom k tomu, že mala dôvodné a vážne pochybnosti o objektivite a správnosti postupu súdu, snažila sa zabezpečiť si zastupovanie v predmetnom spore advokátom, ktorý nemá väzby na konajúci súd. Na základe doporučenia sa obrátila so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci na advokáta JUDr. Jána Sitarčíka z U., s ktorým sa jej podarilo skontaktovať až dňa 13.09.2017. Keďže v uvedený deň bol advokát na služobnej ceste a to na pojednávaní na Krajskom súde v Banskej Bystrici, dohodol sa s ňou na stretnutí vo Zvolene, kde ho ona informovala o svojej požiadavke na prevzatie zastúpenia. K stretnutiu došlo asi o 14.00 hod., kde advokát a ona ako klientka podpísali plnú moc na zastupovanie. Advokát ihneď telefonicky dal pokyn svojej advokátskej kancelárii, aby e-mailom alebo faxom informovala okresný súd o prevzatí jej zastúpenia a aby súčasne požiadali z toho dôvodu o odročenie pojednávania na iný vhodný termín, čo sa aj stalo oznámením faxom asi okolo 15.00 hod. Po informácií súdu advokátovi, že nevyhoveli jeho žiadosti na odročenie pojednávania s odôvodnením, že nie je preukázané, že advokát ju zastupuje a nie preukázaná kolízia termínov, doručil v prílohe listu zo dňa 29.09.2017 advokát plnú moc od nej zo dňa 13.09.2017 a súčasne aj fotokópiu zápisnice z pojednávania, ktorého sa dňa 14.09.2017 osobne zúčastnil. Tiež žalovaná uviedla, že v uvedený deň sa koncipientka advokáta Mgr. Miroslava Žiláková zúčastnila pojednávania o 10.00 hod. na Okresnom súde v Lučenci v trestnej veci sp. zn. 22T/80/2017, o čom pripojila upovedomenie obhajcu ako aj substitučnú plnú moc pre menovanú v predmetnej veci. Za potrebné považovala uviesť, že Mgr. Žiláková má v advokátskej kancelárii na starosti inú agendu a ona trvala na osobnej účasti advokáta. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mala žalovaná za to, že je zrejme, že boli z jej strany splnené všetky dôvody na to, aby súd pojednávanie odročil na iný vhodný termín a to: dôvody žiadosti na odročenie pojednávania nastali krátko pred pojednávaním (§ 183 ods. 2), ona trvala na osobnej účasti advokáta na pojednávaní (§ 183 ods. 2), jej advokát navrhol odročenie pojednávania bezodkladne po tom, čo sa o tom dozvedel (§ 183 ods. 3), advokát nemal možnosť pre krátkosť času od prevzatia zastúpenia sa oboznámiť s vecou. Žalovaná preto vytykala že sudca vážnym spôsobom pochybil, keď nesprávne aplikoval ust. § 183 C. s. p. a keď dňa 14.09.2017 vo veci pojednával. V ďalšej časti odvolania predložila k veci svoje stanovisko, listinné dôkazy a návrhy na doplnenie dokazovania k uzatvoreniu nájomnej zmluvy, úhradám nájomného, vedení účtovníctva, pliesňam a kúreniu.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom splnomocneného zástupcu navrhol rozsudok súdu v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

V prvom rade uviedol, že on podal návrh na vydanie platobného rozkazu Okresnému súde v Banskej Bystrici, ktorý je v rámci SR jediný príslušný súd v upomínacom konaní. Na základe podaného návrhu teda Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 27.04.2017 platobný rozkaz pod sp. zn. 8Up/39/2017, ktorým jeho návrhu vyhovel. Žalovaná podala v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu kde podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, ďalej len „zákona o upomínacom konaní“ odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhli pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa C. s. p. V dôsledku toho on navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa C. s. p. V danom prípade Okresný súd Dolný Kubín uznesením sp. zn. 6CsP/45/2017 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27.04.2017 sp. zn. 8Up/39/2017. V súvislosti s pojednávaním dňa 10.08.2017 žalobca zdôraznil, že žiadna zo strán sporu nenavrhol v konaní výsluch žalovanej a jej osobná účasť na pojednávaní nebola potrebná. Súhlasil s konštatovaním súdu, že nebola splnená druhá podmienka vyplývajúca zo zákonného ustanovenia, nakoľko žalovaná mala dostatok času na zvolenie zástupcu, keď o plánovanom vyšetrení mala vedomosť už pred dorúčením predvolania, ktoré jej bolo doručené 14.07.2017. Na pojednávaní dňa 10.08.2017 súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhnutých svedkov, výsluchom konateľa, listinami, ktoré boli doložené do spisu. Zároveň súd pojednávanie odročil na deň 14.09.2017 za účelom doplnenia dokazovania a tiež za účelom možnosti, aby sa žalovaná mohla zúčastniť pojednávania osobne alebo prostredníctvom

svojho zástupcu. Predvolanie na pojednávanie vytyčené na deň 14.09.2017 bolo žalovanej doručené dňa 24.08.2017. Žalovaná si zvolila právneho zástupcu dňa 13.09.2017, čo považoval žalobca za účelové konanie z jej strany, nakoľko pojednávanie bolo odročené na deň 14.09.2017, t.j. jeden deň pred pojednávaním. Žalovaná mala dostatok času si zabezpečiť svojho právneho zástupcu, nakoľko o odročení pojednávania bola upovedomená predvolaním, ktoré jej bolo doručené s dostatočným časovým vymedzením. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že právny zástupca žalovanej požiadal o odročenie pojednávania na iný vhodný termín a len informoval súd o prevzatí právneho zastúpenia žalovanej faxom dňa 13.09.2017, a teda žiadnym spôsobom toto tvrdenie nepreukázal. Oznámenie právneho zastúpenia nie je dôvodom na právne zastupovanie v konaní, ale oprávnenie na právne zastupovanie v konaní vzniká na základe plnej moci od splnomocniteľa. Plnú moc od klientky doručil právny zástupca až po 15-tich dňoch od uplynutia pojednávania, teda po lehote ustanovenej § 125 ods. 2 C. s. p. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že boli splnené všetky dôvody na to, aby prvostupňový súd pojednávanie odročil na iný vhodný termín, nakoľko právny zástupca žalovanej žiadnym spôsobom nepreukázal právne zastúpenie od žalovanej. Tiež poukázal aj na tú skutočnosť, že kolízia termínov a krátkosť času od prevzatia zastúpenia s oboznámením s vecou nie sú zákonné dôvody na odročenie pojednávania v zmysle § 183 C. s. p. Žalobca tiež uviedol, že žalovaná v odvolaní navrhuje doplniť dokazovanie výsluchov ňou navrhovaných svedkov. V zmysle sudcovskej koncentrácie konania podľa § 153 C. s. p. a zákonnej koncentrácie konania podľa § 154 C. s. p. sa prostriedky procesnej obrany a prostriedky procesného útoku uplatňujú včas, a teda nie je možné navrhovať nové dôkazy v odvolacom konaní. Žalovaná mala možnosť navrhnúť svedkov v rámci dokazovania, ale žiadnych svedkov nenavrhol. Jediný prostriedok procesnej obrany zo strany žalovanej bol podaný v prílohe odporu proti platobnému rozkazu, kde ho upozornila na nedostatky (plesne) v prenajatých priestoroch a uplatnila si zľavu z nájomného. Žalovaná v odvolaní aj sama potvrdila, že prenajímateľov nepustila do bytu za účelom kontroly vzniknutej plesne. Na základe rozhodnutia jej súd napadnutým rozsudkom zľavu z nájomného uznal, určil zľavu na 15 % z celkovej mesačnej úhrady, t.j. 69,75 eur. Žiadne iné závady či poškodenia v prvostupňovom konaní zo strany žalovanej uplatnené neboli. Podľa žalobcu prvostupňové konanie súdu bolo v súlade so zákonom a súd svojím konaním neporušil ústavné práva žiadnej zo strán sporu. V doplnení vyjadrenia poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/12/2013, ktoré rieši obdobnú situáciu a R 4/2010.

4. Žalovaná prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnej reakcii na vyjadrenie a jeho doplnenie (replike) žalobcu uviedla, že tento sa vo vyjadrení zameriava na podporu vyneseného rozsudku okresného súdu. Pokiaľ poukazuje na rozhodnutia súdov tieto boli vynesené ešte pred prijatím Civilného sporového poriadku. Vyjadrenie žalobcu považovala za účelové s cieľom, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil. Zotrvála na svojom písomnom odvolaní a teda tom, že postupom a konaním súdu jej bolo znemožnené konať pred súdom a možnosť a právo nechať sa zastupovať advokátom. Tieto práva sú garantované Ústavou SR ako aj Listinou práv a slobôd (Ústava SR čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2).

5. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu vo vyjadrení (duplike) nesúhlasil s tvrdením žalovanej a trval na svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu. Považoval vyjadrenie žalovanej za bezdôvodné a účelové, nakoľko je jasne preukázané, že príslušný súd rozhodol vecne správne.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/, § 391 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

7. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie veci.

8. Poukazovanie žalovanej na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín, ktorým bol zrušený platobný rozkaz a ktorý sa v ňom odvoláva na platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Banská Bystrica, považoval odvolací súd za nedôvodné. Z obsahu spisu vyplýva a správne vysvetľuje vo

vyjadrení k odvolaniu žalobca, že on podal návrh na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu v Banskej Bystrici, ktorý je v rámci SR jediný príslušný súd v upomínacom konaní (§ 2 zákona o upomínacom konaní). Na základe podaného návrhu teda Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 27.04.2017 platobný rozkaz pod sp. zn. 8Up/39/2017, ktorým návrhu žalobcu vyhovel. Žalovaná podala v zákonnej lehote odpor proti platobnému rozkazu pričom podľa § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa C. s. p. Nakoľko žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa C. s. p. (§ 13, § 14 C. s. p.), Okresný súd Dolný Kubín uznesením sp. zn. 6CsP/45/2017 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27.04.2017 sp. zn. 8Up/39/2017 v súlade s § 267 ods. 3 C. s. p.

9. Podstatou odvolacích námietok žalovanej bol nesprávny postup súdu v súvislosti s uskutočnením pojednávania dňa 10.08.2017 a dňa 14.10.2017, ktoré neboli odročené na jej žiadosť.

10. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu (bod 8) vyplýva, že pojednávanie dňa 10.08.2017 vykonal v neprítomnosti žalovanej, ktorej bolo predvolanie naň doručené dňa 14.07.2017. Podaním zo dňa 07.08.2017 žalovaná požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu lekárskeho vyšetrenia v nemocnici v Michalovciach, kde bola objednaná ešte začiatkom mesiaca júl na termín 10.08.2017 o 13:00 hod. s tým, že uvedené doloží po absolvovaní tohto vyšetrenia. Dňa 08.08.2017 súd na emailovú adresu žalovanej, ktorú uviedla v žiadosti odročenie, jej oznámil, že tejto žiadosti nevyhovuje. Svoj postup súd odôvodnil tým, že dlhodobu plánované lekárske vyšetrenie považuje za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, avšak nie je splnená druhá podmienka vyplývajúca z § 183 ods. 1 C. s. p., že nemožno od žalovanej spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť. V konaní pritom žiadna zo strán nenavrhol jej výsluch, takže jej osobná prítomnosť na pojednávaní nie je nevyhnutná a na pojednávaní môže byť zastúpená zástupcom, na ktorého zvolenie mala dostatok času, keď o plánovanom vyšetrení mala vedomosť už pred doručením predvolania, ku ktorému došlo ešte 14.07.2017. Súd skutočnosť, že odpoveď na žiadosť o odročenie pojednávania poslal emailom, žalovanej oznámil formou SMS, nakoľko telefonicky sa s ňou skontaktovať opakovane nepodarilo.

11. V civilnom procese platí zásada, že vec sa má rozhodnúť spravidla na jednom pojednávaní. Možnosť súdu odročiť pojednávanie je potrebné z uvedeného dôvodu vnímať ako niečo výnimočné.

12. Posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie termínu pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Obdo/19/2014).

13. Pojednávanie môže byť odročené buď na základe rozhodnutia súdu alebo na návrh strany. Na návrh strany môže byť odročené len za súčasného splnenia dvoch podmienok, a to, že sa z dôležitých dôvodov nemôže strana alebo jej zástupca dostaviť na pojednávanie a kumulatívne od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť (§ 183 ods. 1 C. s. p.).

14. V danej veci síce žalovanou uvádzaný dôvod majúci predstavovať účasť na lekárskom vyšetrení mimo miesta bydliska je dôležitý na odročenie pojednávania ale nič jej nebránilo oznámiť túto skutočnosť súdu neodkladne. Sama totiž uviedla, že k objednaniu vyšetrenia došlo ešte začiatkom mesiaca júl, pričom termín pojednávania bol určený na deň 10.08.2017. Za správne odvolací súd považoval posúdenie súdom, že nebola splnená druhá podmienka, že nemožno od nej spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechala zastúpiť. Podľa odvolacieho súdu od strany sporu spravidla nemožno spravodlivo žiadať, aby sa nechala zastúpiť inou osobou na pojednávaní, na ktorom má byť vypočutá. Okresnému súdu nebol navrhnutý výsluch žalovanej a preto jej osobná prítomnosť nebola nevyhnutná. Žalovaná, ktorá vedela o dôvode v dostatočnom predstihu ako i tom, že svedkovia budú vypočutí lebo bola o tom oboznámená písomne (č.l. 91 spisu), mala dostatok času zvoliť si zástupcu. Podľa odvolacieho súdu preto nebol dôvod na vyhovie žiadosti o odročenie pojednávania konajúceho dňa 10.08.2017.

15. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že súd pojednávanie dňa 10.08.2017 odročil na deň 14.09.2017 za účelom doplnenia dokazovania, ktoré ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia následne súd vykonal aj bez návrhu žalovanej, pretože to bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o veci (§ 295 C. a.

p.). Súd tiež konštatoval, že žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie určené na deň 14.09.2017 doručené dňa 24.08.2017 a to s podaním žalobcu. Dňa 13.09.2017 o 16.30 hod. právny zástupca žalovanej súdu doručil ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania, ktorú odôvodnil tým, že: 1/ dňa 13.09.2017 prevzal zastupovanie žalovanej v predmetnej veci, pričom dňa 14.09.2017 o 9:30 hod. má pojednávanie na Okresnom súde v Lučenci v trestnej veci sp. zn. 3P/31/2017, na ktoré bol predvolaný dňa 20.07.2017, 2/ je nutné oboznámiť sa s vecou. Súd danej žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel, ktorú skutočnosť mu oznámil e-mailom, o ktorého zaslaní ho informoval telefonicky. V danom čase jednak nemal preukázané, že žalovanú zastupuje (nedoložená plná moc) a najmä nebolo preukázané, že kolíziu viacerých konaní nebolo možné vyriešiť inak (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 136/2010), naviac v situácii, keď zamestnáva koncipientku a kolíziu nepreukázal. Napokon nebolo možné akceptovať (pre účely hodnotenia žiadosti o odročenie pojednávania) správanie žalovanej spočívajúce v zvolení zástupcu deň pred pojednávaním, ak sa konanie začalo už 06.06.2017 a o tomto konkrétnom pojednávaní mala vedomosť od 24.08.2017, pričom si zvolila zástupcu, ktorý má kolíziu v pojednávaní. Pojednávanie dňa 14.09.2017 súd vykonal len za prítomnosti žalujúcej strany a bolo na ňom vykonané dokazovanie listinami.

16. Podľa ust. § 183 ods. 2 C. s. p., od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom.

Zákon vytvára konštrukciu, že ak je strana zastúpená advokátom a tento požiada o odročenie termínu pojednávania z dôvodu existencie prekážky na jeho strane, vždy je od neho možnosť spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Z uvedeného pravidla existujú dve výnimky: a/ existencia dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním, b/ advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto advokátom.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že zástupca žalovanej - advokát požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným skorším pojednávaním v trestnej veci a z dôvodu nutnosti oboznámiť sa s vecou. Pred začatím pojednávania (o 10.25 hod.) došla súdu (o 9.30 hod.) aj plná moc k zastupovaniu žalovanej. Možno súhlasiť s okresným súdom v tom, že nebolo žalovanou preukázané, že kolíziu viacerých konaní, nebolo možné vyriešiť inak. Uvedené t.j. účasť advokátskej koncipientky na inom pojednávaní bolo preukázané až v odvolaní (č.l. 156-157 spisu). Za akceptujúci však odvolací súd považoval druhý dôvod odročenia, ktorým bola nutnosť oboznámiť sa s vecou, ktorú advokát prevzal podľa jeho vyjadrenia i udelenia plnomocenstva (č.l. 128 spisu) a o ktorej skutočnosti preto nemal bez ďalšieho dôvod pochybovať, deň pred pojednávaním. Uvedený dôvod tak nastal krátko pred pojednávaním a preto advokát, prípadne zastupujúci advokát či advokátsky koncipient, nemohol mať dostatočný priestor pre prípravu na proces a to ani pri pravidle aspoň päťdňovej lehoty prípravy na pojednávanie (§ 178 C. s. p.) keďže nešlo o zložitý prípad. Vzhľadom na uvedené podľa odvolacieho súdu bol dôvod pre výnimočné odročenie pojednávania. Z tohto dôvodu musel konštatovať, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s ust. § 183 C. s. p. a tak nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a súvisiacom výroku III. o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo výroku II. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

18. V ďalšom konaní okresný súd preto nariadi vo veci pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu rešpektujúc ust. C. s. p. tak, aby ochrana porušených práv bola spravodlivá a účinná a aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 C. s. p.). Predtým sa oboznámi aj s námietkami žalovanej do veci samej uvedenými v odvolaní. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).